

przyjdzie ów Pocieszyciel, Duch Prawdy, bo przez Niego i w Nim wypełnia się doskonałość Trójcy. Takie jest więc znaczenie tych dziewięciu i pół pokolenia, a nie dziesięciu - ta liczba bowiem jest znakiem pełnego wypełnienia i doskonałości - bo, jak mówi Pan Jezus, to, co jest zastrzeżone dla Ducha Świętego, wydaje się jeszcze niekompletne i pośrednie. Przez Pana bowiem i Zbawiciela jest głoszona pokuta i nawrócenie od zła do dobra, i dane jest wszystkim wierzącym odpuszczenie grzechów oraz wszystko, co zda się dążyć do doskonałości dziesiątki; doskonałość jednak i szczyt wszystkich dóbr polega na tym, aby móc po tym wszystkim zasłużyć na otrzymanie łaski Ducha Świętego. I z drugiej strony, niczego nie można uważać za doskonałe, w czym brak Ducha Świętego, przez którego wypełnia się tajemnica błogosławionej Trójcy.

Mariusz Wiktoryn, Hymn 3

Bóg, Pan, Duch Święty, błogosławiona Trójca.
Ojciec, Syn, Pocieszyciel, błogosławiona Trójca.
Dawca, Szafarz, Rozdzielający, błogosławiona Trójca.
Duch działań, Duch posług, Duch łask, błogosławiona Trójca.
Bóg jest Ojcem substancji, więc i samą substancją, Syn i Duch substancją, lecz trzy razy ta sama i jedyna substancja, błogosławiona Trójca.
Ojciec doskonały, Syn doskonały z doskonałego Ojca, święty doskonały Duch ze świętego i doskonałego Ojca, błogosławiona Trójca.
Źródło, Rzeka, Orzeźwienie, błogosławiona Trójca.
W trzech choć potrójne, lecz jedno działanie, błogosławiona Trójca.
Istnienie, Życie, Poznanie, błogosławiona Trójca.
Miłość, Łaska, Dar jedności, błogosławiona Trójca.
Bóg jest miłością, Chrystus - łaską, Duch Święty - darem jedności, błogosławiona Trójca.
Jeśli jest miłość, to i łaska, jeśli Miłość i Łaska, to jest i dar jedności, wszyscy więc w poszczególnych i jedno w Trzech, błogosławiona Trójca.
Stąd mówi apostoł Paweł natchniony przez Boga: „Łaska Pana naszego Jezusa Chrystusa, i miłość Boga, i dar jedności w Duchu Świętym niech będą z wami” (2 Kor 13,13), błogosławiona Trójca.
Niezrodzony, Jednorodzony, Zrodzony ze Zrodzonego, błogosławiona Trójca.
Rodzący, Zrodzony, Odradzający, błogosławiona Trójca.
Prawdziwe Światło, prawdziwe Światło ze Światła, prawdziwe Oświecenie, błogosławiona Trójca.
Odpoczynek, Pochodzenie, Powrót, błogosławiona Trójca.
Niewidzialny niewidzialnie, Widzialny niewidzialnie, Niewidzialny widzialnie, błogosławiona Trójca.
Wszelka Moc, wszelkie Działanie, wszelkie Poznanie, błogosławiona Trójca...
Ziarno, Drzewo, Owoc, błogosławiona Trójca.
Z jednego wszystko, przez Jednego wszystko, w Jednym wszystko, błogosławiona Trójca.
Niezrodzony z Wiecznego, Zrodzony z Wiecznego, Zrodzony, aby wszystko stało się wiecznym, błogosławiona Trójca.
Ty nakazujesz, aby została stworzona, Ty stwarzasz, Ty stworzone ożywasz, błogosławiona Trójco.
Ty, Ojczy, jesteś substancją wszystkiego, Ty, Synu, jesteś Życie, Ty, Duchu, wszystko podtrzymujesz, błogosławiona Trójco...
Ten, który wstąpił do nieba, to Chrystus, Ten, który z nieba zstąpił, to ten sam Chrystus, więc nie rozpoczął się od człowieka, lecz sięga aż do człowieka, błogosławiona Trójca.
Ten jest Bóg nasz, ten jest Bóg jeden, ten sam i jedyny Bóg, błogosławiona Trójca.
Do Niego wszyscy się modlimy, modlimy się do Jednego, czyli Ojca, Syna i Ducha Świętego, błogosławiona Trójca.
Daj przebaczenie grzechów, daj życie wieczne, daj pokój i chwałę, błogosławiona Trójco.
Wyzwól nas, zbaw nas, daj nam usprawiedliwienie z grzechów, błogosławiona Trójco.

**Stronice te zawierają Słowa Pisma Świętego.
Dlatego powinny być uczczone i godnie traktowane!**

Uroczystość Trójcy Przenajświętszej w roku C: J 16,12-15

12. Jeszcze wiele mam wam do powiedzenia, ale teraz /jeszcze/ znieść nie możecie.
13. Gdy zaś przyjdzie On, Duch Prawdy, doprowadzi was do całej prawdy. Bo nie będzie mówił od siebie, ale powie wszystko, cokolwiek usłyszysz, i oznajmi wam rzeczy przyszłe.
14. On Mnie otoczy chwałą, ponieważ z mojego weźmie i wam objawi.
15. Wszystko, co ma Ojciec, jest moje. Dlatego powiedziałem, że z mojego weźmie i wam objawi.

12 **Jeszcze wiele mam wam do powiedzenia, ale teraz /jeszcze/ znieść nie możecie**

J 14,30 Już nie będę z wami wiele mówił, nadchodzi bowiem władca tego świata. Nie ma on jednak nic swego we Mnie.

J 15,15 Już was nie nazywam sługami, bo sługa nie wie, co czyni pan jego, ale nazwałem was przyjaciółmi, albowiem oznajmiłem wam wszystko, co usłyszałem od Ojca mego.

Dz 1,3 Im też [Apostołom] po swojej męce dał wiele dowodów, że żyje: ukazywał się im przez czterdzieści dni i mówił o królestwie Bożym.

Mk 4,33 W wielu takich przypowieściach głosił im naukę, o ile mogli ją rozumieć.

1 Kor 3,1-2 A ja nie mogłem, bracia, przemawiać do was jako do ludzi duchowych, lecz jako do cielesnych, jak do niemowląt w Chrystusie. Mleko wam dałem, a nie pokarm stały, boście byli niemocni; zresztą i nadal nie jesteście mocni.

Hbr 5,11-14 Wiele mamy o Nim mówić, a trudne to jest do wyjaśnienia, ponieważ ociążali jesteście w słuchaniu. Gdy bowiem ze względu na czas powinniście być nauczycielami, sami potrzebujecie kogoś, kto by was pouczył o pierwszych prawdach słów Bożych, i mleka wam potrzeba, a nie stałego pokarmu. Każdy, który pije *tylko* mleko, nieświadom jest nauki sprawiedliwości ponieważ jest niemowlęciem. Przeciwnie, stały pokarm jest właściwy dla dorosłych, którzy przez ćwiczenie mają władze umysłu udoskonalone do rozróżniania dobra i zła.

13 **Gdy zaś przyjdzie On, Duch Prawdy, doprowadzi was do całej prawdy. Bo nie będzie mówił od siebie, ale powie wszystko, cokolwiek usłyszysz, i oznajmi wam rzeczy przyszłe.**

Ps 25,5 Prowadź mnie według Twej prawdy i pouczaj, bo Ty jesteś Bóg, mój Zbawca, i w Tobie mam zawsze nadzieję.

Ps 86,11 Naucz mię, Panie, Twej drogi, bym postępował według Twojej prawdy; skłoń moje serce ku bojaźni Twojego imienia!

J 14,17 Ducha Prawdy, którego świat przyjąć nie może, ponieważ Go nie widzi ani nie zna. Ale wy Go znacie, ponieważ u was przebywa i w was będzie.

J 15,26 Gdy jednak przyjdzie Pocieszyciel, którego Ja wam pošlę od Ojca, Duch Prawdy, który od Ojca pochodzi, On będzie świadczył o Mnie.

1 J 4,6 My jesteśmy z Boga. Ten, który zna Boga, słucha nas. Kto nie jest z Boga, nas nie słucha. W ten sposób poznajemy ducha prawdy i ducha fałszu.

J 14,26 A Poczyciel, Duch Święty, którego Ojciec pošle w moim imieniu, On was wszystkiego nauczy i przypomni wam wszystko, co Ja wam powiedziałem.

1 Kor 2,10-13 Nam zaś objawił to Bóg przez Ducha. Duch przenika wszystko, nawet głębokości Boga samego. Kto zaś z ludzi zna to, co ludzkie, jeżeli nie duch, który jest w człowieku? Podobnie i tego, co Boskie, nie zna nikt, tylko Duch Boży. Otóż myśmy nie otrzymali ducha świata, lecz Ducha, który jest z Boga, dla poznania darów Bożych. A głosimy to nie uczonymi słowami ludzkiej mądrości, lecz pouczeni przez Ducha, przedkładając duchowe sprawy tym, którzy są z Ducha.

Ef 4,7-15 Każdemu zaś z nas została dana łaska według miary daru Chrystusowego. Dlatego mówi Pismo: Wstąpiwszy do góry wziął do niewoli jeńców, rozdał ludziom dary. Słowo zaś "wstąpił" cóż oznacza, jeśli nie to, że również zstąpił do niższych części ziemi? Ten, który zstąpił, jest i Tym, który wstąpił ponad wszystkie niebiosy, aby wszystko napęłnić. I On ustanowił jednych apostołami, innych prorokami, innych ewangelistami, innych pasterzami i nauczycielami dla przysposobienia świętych do wykonywania posługi, celem budowania Ciała Chrystusowego, aż dojdziemy wszyscy razem do jedności wiary i pełnego poznania Syna Bożego, do człowieka doskonałego, do miary wielkości według Pełni Chrystusa. Chodzi o to, abyśmy już nie byli dziećmi, którymi miotają fale i porusza każdy powiew nauki, na skutek oszustwa ze strony ludzi i przebiegłości w sprowadzaniu na manowce fałszu. Natomiast żyjąc prawdziwie w miłości sprawy, by wszystko rośło ku Temu, który jest Głową - ku Chrystusowi.

1 J 2,19-20 Wyszli oni z nas, lecz nie byli z nas; bo gdyby byli naszego ducha, pozostaliby z nami; a to stało się po to, aby wyszło na jaw, że nie wszyscy są naszego ducha. Wy natomiast macie namaszczenie od Świętego i wszyscy jesteście napęlnieni wiedzą.

1 J 2,27 Co do was, to namaszczenie, które otrzymaliście od Niego, trwa w was i nie potrzebujecie pouczenia od nikogo, ponieważ Jego namaszczenie poucza was o wszystkim. Ono jest prawdziwe i nie jest kłamstwem. Toteż trwajcie w nim tak, jak was nauczył.

J 3,32 Świadczy On o tym, co widział i słyszał, a świadectwa Jego nikt nie przyjmuje.

J 7,16 Odpowiedział im Jezus mówiąc: «Moja nauka nie jest moją, lecz Tego, który Mnie posłał. Jeśli kto chce pełnić Jego wolę, pozna, czy nauka ta jest od Boga, czy też Ja mówię od siebie samego. Kto mówi we własnym imieniu, ten szuka własnej chwały. Kto zaś szuka chwały Tego, który go posłał, ten godzien jest wiary i nie ma w nim nieprawości.

J 8,38 Głoszę to, co widziałem u mego Ojca, wy czynicie to, coście słyszeli od waszego ojca».

J 12,49 Nie mówiłem bowiem sam od siebie, ale Ten, który Mnie posłał, Ojciec, On Mi nakazał, co mam powiedzieć i oznajmić.

Jl 3,1 I wyleję potem Ducha mego na wszelkie ciało, a synowie wasi i córki wasze prorokować będą, starcy wasi będą śnili, a młodzieńcy wasi będą mieli widzenia.

Dz 2,17-18 W ostatnich dniach - mówi Bóg - wyleję Ducha mego na wszelkie ciało, i będą prorokowali synowie wasi i córki wasze, młodzieńcy wasi widzenia mieć będą, a starcy - sny. Nawet na niewolników i niewolnice moje wyleję w owych dniach Ducha mego, i będą prorokowali.

Dz 20,22-24 A teraz, przynaglany Duchem, udaję się do Jerozolimy; nie wiem, co mnie tam spotka oprócz tego, że czekają mnie więzy i utrapienia, o czym zapewnia mnie Duch

tego, co jest w Bogu, nikt nie poznał, tylko Duch Boży" (1 Kor 2,11). Spiesz się przeto, aby stać się uczestnikiem Ducha Świętego. On już jest wtedy obecny, gdy został wezwany: nie może zostać wezwany, jeśli Go nie ma. A skoro przybywa wezwany, przybywa z obfitością błogosławieństwa Bożego. Jest rwącą rzeką niosącą radość dla miasta Bożego.

A gdy przyjdzie, o ile cię znajdzie pokornym, cichym i lękającym się mowy Boga, spocznie na tobie i objawi ci się to, co Bóg Ojciec zabrał mądrym i roztroptym tego świata. Wtedy zajaśnieją przed tobą te rzeczy, które wprawdzie Mądrość mogła powiedzieć uczniom na tej ziemi, ale oni tego jeszcze nie mogli znieść, dopóki nie przyszedł Duch Prawdy, który nauczył ich pełnej prawdy. Aby ją otrzymać i nauczyć się jej, na próżno oczekuje się z ust jakiegokolwiek człowieka tego, czego on nie mógł otrzymać ani nauczyć się z ust samej Prawdy. Bo jak mówi sama Prawda: „Bóg jest duchem" (J 4,24), a więc jest rzeczą konieczną, aby ci, którzy Go czczą, czcili Go w Duchu i prawdzie.

I podobnie ci, którzy pragną Go poznać, powinni prosić o rozumienie wiary w Duchu Świętym i o odczucie czystej i nagiej prawdy. Bo w ciemnościach niewiedzy tego życia tylko On jest światłem oświecającym. On jest miłością oświecającą, On jest miłością przyciągającą, On jest sprawcą słodkości, On jest przyjściem człowieka od Boga, On jest kochającą miłością, On jest oddaniem, On jest miłością ku Bogu, On z wiary i dla wiary objawia wiernym sprawiedliwość Bożą, za łaskę daje łaskę, za wiarę pochodzącą ze słuchu, wiarę oświeconą.

Orygenes, Homilia na Narodzenie Jezusa 3,2

Przyjrzyjmy się więc, co mówią do Jozuego ci, którzy przychodzą z tej ziemi, którą rozdzielił Mojżesz: „Jak usłuchaliśmy - mówią - Mojżesza, tak i usłuchamy ciebie" (Joz 1,17). Niema nic bardziej prawdziwego jak to, że każdy, kto słucha Mojżesza, słucha i Jezusa, Pana naszego, on bowiem pisał o Jezusie. Stąd też Pan z Ewangelii, ganiąc ich - bo nie wierząc Jemu, nie wierzą także Mojżeszowi - mówi: „Jeślibyście wierzyli Mojżeszowi, wierzylibyście i Mnie. On bowiem o Mnie pisał" (J 5,46).

Tak więc nie wydaje mi się trudne do zrozumienia to, że nie całe trzy pokolenia zostały przez Mojżesza obdzielone i całe dziewięć, które wchodzi w dziedzictwo dzięki Jozuemu, lecz tu dwa i pół, a tam dziewięć i pół (Joz 13,17n); owo zaś jedno pokolenie zostało podzielone na dwie części, dzięki czemu ani tu nie jest spełniona całkowita liczba trzy, ani tam dokładnie i doskonale wypełniona liczba dziewięć. Ten zaś fakt - jak sądzę - oznacza to, że owi starożytni, którzy postępowali według Prawa, dotykali wprawdzie tajemnicy Trójcy, jednak nie w sposób pełny i doskonały, tylko częściowo (1 Kor 13,9), bo brakowało im do poznania Trójcy wiedzy o wcieleniu Jednorodzonego. Choć bowiem wierzyli w Jego przyjście, a o pozostałych Jego zrzędzeniach nie tylko wiedzieli, lecz także prorokowali, nie mogli jednak osiągnąć tego, w co wierzyli, bo i Pan mówił o nich uczniom swoim: „Wielu proroków i sprawiedliwych pragnęło zobaczyć to, co wy widzicie, i nie ujrzeli, i słyszeć to, co wy słyszycie, a nie usłyszeli" (Mt 13,17). Wiara ich bowiem nie była całkowita, bo nie spełnił się jeszcze Boski plan wcielenia Chrystusa, a w to, w co my teraz wierzymy, że zostało spełnione, oni wierzyli jedynie, że się spełni.

Dlatego też owe pokolenia nie są ani dwa, aby ojcowie nie byli poza zasięgiem wiary i zbawienia Trójcy, ani też trzy całkowite i doskonałe, aby nie wydawało się, że tajemnica Trójcy została już w pełni spełniona. Lecz dotknęli już oni liczby trzy i - jak powiedział Pan - pragnęli ujrzeć, co widzimy, i słyszeć to, co słyszymy, ale tego dokonać jeszcze nie mogli, bo Syn Człowieczy nie został jeszcze wywyższony (J 3,15) ani też jeszcze nie nadeszła pełnia czasów (Ga 4,4).

Lecz tu chciałbym pójść jeszcze nieco dalej. Wydaje mi się, że może nawet przez przybycie Jezusa i przez Jego wcielenie nie nauczyliśmy się jeszcze tego, co dokładne i całkowite, i choć nawet zaprowadzono Go na krzyż i wypełniło się wszystko, i choć zmartwychwstał, to jednak to, co doskonałe, nie stoi jeszcze przed nami otworem dzięki Niemu. Potrzebujemy kogoś innego, kto nam otworzy i objawi wszystko. Posłuchaj samego Pana, jak mówi w Ewangelii: „Jeszcze wiele mam wam do powiedzenia, ale teraz jeszcze znieść nie możecie. Przyjdzie jednak Duch Prawdy, który od Ojca pochodzi, i który z mego otrzyma - On wam wszystko pokaże" (J 16,12). Widzisz, że nie tylko u Mojżesza owa liczba trzy okazuje się nie spełniona, ale Jezus mówi do swoich uczniów, że jeszcze nie mogą słuchać, dopóki nie

J 17,1-4 To powiedział Jezus, a podniósłszy oczy ku niebu, rzekł: Ojcze, nadeszła godzina! Otocz swego Syna chwałą, aby Syn Ciebie nią otoczył i aby mocą władzy udzielonej Mu przez Ciebie nad każdym człowiekiem dał życie wieczne wszystkim tym, których Mu dałeś. A to jest życie wieczne: aby znali Ciebie, jedyne prawdziwego Boga, oraz Tego, którego posłałeś, Jezusa Chrystusa. Ja Ciebie otoczyłem chwałą na ziemi przez to, że wypełniłem dzieło, które Mi dałeś do wykonania.

J 17,10 Wszystko bowiem moje jest Twoje, a Twoje jest moje, i w nich zostałem otoczony chwałą.

Mt 11,27 Wszystko przekazał Mi Ojciec mój. Nikt też nie zna Syna, tylko Ojciec, ani Ojca nikt nie zna, tylko Syn, i ten, komu Syn zechce objawić.

Mt 28,18 Wtedy Jezus podszedł do nich i przemówił tymi słowami: «Dana Mi jest wszelka władza w niebie i na ziemi.

Łk 10,22 Ojciec mój przekazał Mi wszystko. Nikt też nie wie, kim jest Syn, tylko Ojciec; ani kim jest Ojciec, tylko Syn i ten, komu Syn zechce objawić».

Łk 15,31 Lecz on mu odpowiedział: Moje dziecko, ty zawsze jesteś przy mnie i wszystko moje do ciebie należy.

Kol 1,19-20 Zechciał bowiem Bóg, aby w Nim zamieszkała cała Pełnia, i aby przez Niego znów pojednać wszystko z sobą: przez Niego - i to, co na ziemi, i to, co w niebiosach, wprowadziwszy pokój przez krew Jego krzyża.

Kol 2,3 W Nim wszystkie skarby mądrości i wiedzy są ukryte.

Kol 2,9-10 W Nim bowiem mieszka cała Pełnia: Bóstwo, na sposób ciała, bo zostaliście napełnieni w Nim, który jest Głową wszelkiej Zwierzchności i Władzy.

Wilhelm z St. Thierry, Speculum fidei

Ty więc, o wierna duszo, gdy najgłębsze tajemnice wiary stają przed twoją drżącą naturą, powiedz śmiało - nie dlatego, że chcesz im się sprzeciwiać, ale aby pójść za nimi - powiedz: „Jakżeż to się stanie?” (Łk 1,34). Twoje zapytanie niech będzie modlitwą, miłością, pobożnością i pokornym pragnieniem. Nie prowadź subtelných rozważań o Bożym majestacie, lecz szukaj zbawienia w tym, co dał Bóg dla naszego ocalenia, by nas zbawić. Na to odpowie ci Anioł Wielkiej Rady: „Gdy przyjdzie Pocieszyciel, którego Ja wam pošlę od Ojca, On powie wam wszystko i nauczy was wszelkiej prawdy” (J 15,26; 14,26; 16,13). „Nikt bowiem nie wie, co jest w człowieku, prócz ducha ludzkiego, który w nim jest. Tak i tego, co jest w Bogu, nikt nie poznał, tylko Duch Boży” (1 Kor 2,11). Spiesz się przeto, aby stać się uczestnikiem Ducha Świętego. On już jest wtedy obecny, gdy został wezwany: nie może zostać wezwany, jeśli Go nie ma. A skoro przybywa wezwany, przybywa z obfitością błogosławieństwa Bożego. Jest rwącą rzeką niosącą radość dla miasta Bożego.

A gdy przyjdzie, o ile cię znajdzie pokornym, cichym i lękającym się mowy Boga, spocznie na tobie i objawi ci się to, co Bóg Ojciec zabrał mądrym i roztroptym tego świata. Wtedy zajaśnieją przed tobą te rzeczy, które wprawdzie Mądrość mogła powiedzieć uczniom na tej ziemi, ale oni tego jeszcze nie mogli znieść, dopóki nie przyszedł Duch Prawdy, któ

Wilhelm z St. Thierry, Speculum fidei

Ty więc, o wierna duszo, gdy najgłębsze tajemnice wiary stają przed twoją drżącą naturą, powiedz śmiało - nie dlatego, że chcesz im się sprzeciwiać, ale aby pójść za nimi - powiedz: „Jakżeż to się stanie?” (Łk 1,34). Twoje zapytanie niech będzie modlitwą, miłością, pobożnością i pokornym pragnieniem. Nie prowadź subtelných rozważań o Bożym majestacie, lecz szukaj zbawienia w tym, co dał Bóg dla naszego ocalenia, by nas zbawić. Na to odpowie ci Anioł Wielkiej Rady: „Gdy przyjdzie Pocieszyciel, którego Ja wam pošlę od Ojca, On powie wam wszystko i nauczy was wszelkiej prawdy” (J 15,26; 14,26; 16,13). „Nikt bowiem nie wie, co jest w człowieku, prócz ducha ludzkiego, który w nim jest. Tak i

Święty w każdym mieście. Lecz ja zgoła nie cenię sobie życia, bylebym tylko dokończył biegu i posługiwania, które otrzymałem od Pana Jezusa: /bylebym/ dał świadectwo o Ewangelii łaski Bożej.

Dz 21,9 Kiedyśmy tam [w Cezarei] przez dłuższy czas mieszkali, przyszedł z Judei pewien prorok, imieniem Agabos. Przybył do nas, wziął pas Pawła, związał sobie ręce i nogi i powiedział: «To mówi Duch Święty: Tak Żydzi zwiążą w Jerozolimie męża, do którego należy ten pas, i wydadzą w ręce pogan».

Dz 27,24 "Nie bój się, Pawle, musisz stanąć przed Cezarem i Bóg podarował ci wszystkich, którzy płyną razem z tobą".

2 Tes 2,1-4 W sprawie przyjścia Pana naszego Jezusa Chrystusa i naszego zgromadzenia się wokół Niego, prosimy was, bracia, abyście się nie dali zbyt łatwo zachwiać w waszym rozumieniu ani zastraszyć bądź przez ducha, bądź przez mowę, bądź przez list, rzekomo od nas pochodzący, jakoby już nastawał dzień Pański. Niech was w żaden sposób nikt nie zwodzi, bo [dzień ten nie nadejdzie], dopóki nie przyjdzie najpierw odstępstwo i nie objawi się człowiek grzechu, syn zatracenia, który się sprzeciwi i wynosi ponad wszystko, co nazywa się Bogiem lub tym, co odbiera cześć, tak że zasiądzie w świątyni Boga dowodząc, że sam jest Bogiem.

2 Tes 2, 11-13 Dlatego Bóg dopuszcza działanie na nich oszustwa, tak iż uwierzą kłamstwu, aby byli osądzeni wszyscy, którzy nie uwierzyli prawdzie, ale upodobali sobie nieprawość. Lecz my zawsze winniśmy dziękować Bogu za was, bracia umiłowani przez Pana, że wybrał was Bóg do zbawienia jako pierwociny przez uświęcenie Ducha i wiarę w prawdę.

1 Tm 4,1-3 Duch zaś otwarcie mówi, że w czasach ostatnich niektórzy odpadną od wiary, skłaniając się ku duchom zwodniczym i ku naukom demonów. Stanie się to przez takich, którzy obłudnie kłamią, mają własne sumienie napiętnowane. Zabraniają oni wchodzić w związki małżeńskie, nakazują powstrzymywać się od pokarmów, które Bóg stworzył, aby je przyjmowali z dziękczynieniem wierzący i ci, którzy poznali prawdę.

2 Tm 3,1-5 A wiedź o tym, że w dniach ostatnich nastaną chwile trudne. Ludzie bowiem będą samolubni, chciwi, wyniośli, pyszni, bluźniący, nieposłuszni rodzicom, niewdzięczni, niegodziwi, bez serca, bezlitośni, miotający oszczerstwa, niepohamowani, bez uczuć ludzkich, nieprzychylni, zdrajcy, zuchwali, nadęci, miłujący bardziej rozkosz niż Boga. Będą okazywać pozór pobożności, ale wyrzekną się jej mocy. I od takich stróż.

2 P 2,1 Znaleźli się jednak fałszywi prorocy wśród ludu tak samo, jak wśród was będą fałszywi nauczyciele, którzy wprowadzą wśród was zgubne herezje. Wyprą się oni Władcy, który ich nabył, a sprowadzą na siebie rychłą zgubę.

Ap 1,1 Objawienie Jezusa Chrystusa, które dał Mu Bóg, aby ukazać swym sługom, co musi stać się niebawem, a On wysławszy swojego anioła oznajmił przez niego za pomocą znaków słudze swojemu Janowi.

Ap 1,19 Napisz więc to, co widziałeś, i to, co jest, i to, co potem musi się stać.

Ap 22,1-9 I ukazał mi rzekę wody życia, lśniąca jak kryształ, wypływająca z tronu Boga i Baranka. Pomiędzy rynkiem Miasta a rzeką, po obu brzegach, drzewo życia, rodzące dwanaście owoców - wydające swój owoc każdego miesiąca - a liście drzewa służą do leczenia narodów. Nic godnego klątwy już odtąd nie będzie. I będzie w nim tron Boga i Baranka, a słudzy Jego będą Mu cześć oddawali. I będą oglądać Jego oblicze, a imię Jego - na ich czołach. I odtąd już nocy nie będzie. A nie potrzeba im światła lampy i światła słońca, bo Pan Bóg będzie świecił nad nimi i będą królować na wieki wieków. I rzekł mi: «Te słowa

wiarygodne są i prawdziwe, a Pan, Bóg duchów proroków, wysłał swojego anioła, by sługom swoim ukazać, co musi stać się niebawem. A oto niebawem przyjdę. Błogosławiony, kto strzeże słów proroctwa tej księgi».

14 On Mnie otoczy chwałą, ponieważ z mego weźmie i wam objawi.

J 16,7-11 Jednakże mówię wam prawdę: Pożyteczne jest dla was moje odejście. Bo jeżeli nie odejdę, Pocieszyciel nie przyjdzie do was. A jeżeli odejdę, pošę Go do was. On zaś, gdy przyjdzie, przekona świat o grzechu, o sprawiedliwości i o sądzie. O grzechu - bo nie wierzą we Mnie; o sprawiedliwości zaś - bo idę do Ojca i już Mnie nie ujrzycie; wreszcie o sądzie - bo władca tego świata został osądzony.

Dz 2,32-36 Tego właśnie Jezusa wskrzesił Bóg, a my wszyscy jesteśmy tego świadkami. Wyniesiony na prawicę Boga, otrzymał od Ojca obietnicę Ducha Świętego i zesłał Go, jak to sami widzicie i słyszycie. Bo Dawid nie wstąpił do nieba, a jednak powiada: Rzekł Pan do Pana mego: Siądź po prawicy mojej, aż położę nieprzyjaciół Twoich podnóżkiem stóp Twoich. Niech więc cały dom Izraela wie z niewzruszoną pewnością, że tego Jezusa, którego wyście ukrzyżowali, uczynił Bóg i Panem, i Mesjaszem».

Dz 4,9-12 Jeżeli przesłuchujecie nas dzisiaj w sprawie dobrodziejstwa, dzięki któremu chory człowiek uzyskał zdrowie, to niech będzie wiadomo wam wszystkim i całemu ludowi Izraela, że w imię Jezusa Chrystusa Nazarejczyka - którego ukrzyżowaliście, a którego Bóg wskrzesił z martwych - że przez Niego ten człowiek stanął przed wami zdrowy. On jest kamieniem, odrzuconym przez was budujących, tym, który stał się głowicą węgla. I nie ma w żadnym innym zbawienia, gdyż nie dano ludziom pod niebem żadnego innego imienia, w którym moglibyśmy być zbawieni».

1 Kor 12,3 Otóż zapewniam was, że nikt, pozostając pod natchnieniem Ducha Bożego, nie może mówić: «Niech Jezus będzie przeklęty!». Nikt też nie może powiedzieć bez pomocy Ducha Świętego: «Panem jest Jezus».

1 P 1,10-12 Nad tym zbawieniem wszczęli poszukiwania i badania prorocy - ci, którzy przepowiadali przeznaczoną dla was łaskę. Badali oni, kiedy i na jaką chwilę wskazywał Duch Chrystusa, który w nich był i przepowiadał cierpienia przewidziane dla Chrystusa i mające potem nastąpić uwielbienia. Im też zostało objawione, że nie im samym, ale raczej wam miały służyć sprawy obwieszczone wam przez tych, którzy wam głosili Ewangelię mocą zesłanego z nieba Ducha Świętego. Wejrzeć w te sprawy pragną aniołowie.

1 P 2,7-8 Wam zatem, którzy wierzycie, cześć! Dla tych zaś, co nie wierzą, właśnie ten kamień, który odrzucili budowniczy, stał się głowicą węgla - i kamieniem upadku, i skałą zgorszenia. Ci, nieposłuszni słowu, upadają, do czego zresztą są przeznaczeni.

1 J 4,1-3 Umiłowani, nie dowierzajcie każdemu duchowi, ale badajcie duchy, czy są z Boga, gdyż wielu fałszywych proroków pojawiło się na świecie. Po tym poznajecie Ducha Bożego: każdy duch, który uznaje, że Jezus Chrystus przyszedł w ciele, jest z Boga. Każdy zaś duch, który nie uznaje Jezusa, nie jest z Boga; i to jest duch Antychrysta, który - jak słyszeliście - nadchodzi i już teraz przebywa na świecie.

1 J 4,13-14 Poznajemy, że my trwamy w Nim, a On w nas, bo udzielił nam ze swego Ducha. My także widzieliśmy i świadczymy, że Ojciec zesłał Syna jako Zbawiciela świata.

1 J 5,6 Jezus Chrystus jest tym, który przyszedł przez wodę i krew, i Ducha, nie tylko w wodzie, lecz w wodzie i we krwi. Duch daje świadectwo, bo Duch jest prawdą.

J 15,26 Gdy jednak przyjdzie Pocieszyciel, którego Ja wam pošę od Ojca, Duch Prawdy, który od Ojca pochodzi, On będzie świadczył o Mnie.

Za 12,10 Na dom Dawida i na mieszkańców Jeruzalem wyleję Ducha pobożności. Będą patrzeć na tego, którego przebili, i boleć będą nad nim, jak się boleje nad jedynakiem, i płakać będą nad nim, jak się płacze nad pierworodnym.

1 Kor 2,7-10 Lecz głosimy tajemnicę mądrości Bożej, mądrość ukrytą, tę, którą Bóg przed wiekami przeznaczył ku chwale naszej, tę, której nie pojął żaden z władców tego świata; gdyby ją bowiem pojęli, nie ukrzyżowaliby Pana chwały; lecz właśnie głosimy, jak zostało napisane, to, czego ani oko nie widziało, ani ucho nie słyszało, ani serce człowieka nie zdołało pojąć, jak wielkie rzeczy przygotował Bóg tym, którzy Go miłują. Nam zaś objawił to Bóg przez Ducha. Duch przenika wszystko, nawet głębokości Boga samego.

2 Kor 3,14-18 Ale stępiały ich umysły. I tak aż do dnia dzisiejszego, gdy czytają Stare Przymierze, pozostaje nad nimi ta sama zasłona, bo odsłania się ona w Chrystusie. I aż po dzień dzisiejszy, gdy czytają Mojżesza, zasłona spoczywa na ich sercach. A kiedy ktoś zwraca się do Pana, zasłona opada. Pan zaś jest Duchem, a gdzie jest Duch Pański - tam wolność. My wszyscy z odsłoniętą twarzą wpatrujemy się w jasność Pańską jakby w zwierciadło; za sprawą Ducha Pańskiego, coraz bardziej jaśniejąc, upodabniamy się do Jego obrazu.

2 Kor 4,6 Albowiem Bóg, Ten, który rozkazał ciemnościom, by zajaśniały światłem, zabłysnął w naszych sercach, by oślnić nas jasnością poznania chwały Bożej na obliczu Chrystusa.

Gal 5,5-6 My zaś z pomocą Ducha, na zasadzie wiary wyczekujemy spodziewanej sprawiedliwości. Albowiem w Chrystusie Jezusie ani obrzezanie, ani jego brak nie mają żadnego znaczenia, tylko wiara, która działa przez miłość.

1 J 3,23-24 Przykazanie zaś Jego jest takie, abyśmy wierzyli w imię Jego Syna, Jezusa Chrystusa, i miłowali się wzajemnie tak, jak nam nakazał. Kto wypełnia Jego przykazania, trwa w Bogu, a Bóg w nim; a to, że trwa On w nas, poznajemy po Duchu, którego nam dał.

1 J 5,20 Wiemy także, że Syn Boży przyszedł i obdarzył nas zdolnością rozumu, abyśmy poznawali Prawdziwego. Jesteśmy w prawdziwym Bogu, w Synu Jego, Jezusie Chrystusie. On zaś jest prawdziwym Bogiem i Życiem wiecznym.

Ap 19,10 I upadłem przed jego stopami, by oddać mu pokłon. I mówi: «Bacz, abyś tego nie czynił, bo jestem twoim współsługą i braci twoich, co mają świadectwo Jezusa: Bogu samemu złóż pokłon!» Świadectwem bowiem Jezusa jest duch proroctwa.

15 Wszystko, co ma Ojciec, jest moje. Dlatego powiedziałem, że z mego weźmie i wam objawi.

J 3,35 Ojciec miłuje Syna i wszystko oddał w Jego ręce.

J 10,29-30 Ojciec mój, który Mi je dał, jest większy od wszystkich. I nikt nie może ich wyrwać z ręki mego Ojca. Ja i Ojciec jedno jesteśmy».

J 13,1-4 Było to przed Świętem Paschy. Jezus wiedząc, że nadeszła Jego godzina przejścia z tego świata do Ojca, umiłowawszy swoich na świecie, do końca ich umiłował. W czasie wieczerzy, gdy diabeł już nakłonił serce Judasza Iskarioty syna Szymona, aby Go wydać, wiedząc, że Ojciec dał Mu wszystko w ręce oraz że od Boga wyszedł i do Boga idzie, wstał od wieczerzy i złożył szaty. A wzięwszy prześcieradło nim się przepasał.